

De organische onderwerpen van SIGRID TANGHE

Waterverfschilderijen in alle formaten, performances waarbij ze de interactie aangaat met muziek. Het oeuvre van Sigrid Tanghe is een aaneenschakeling van thema's die logisch in elkaar overlopen. In haar ruime atelier in het Vlaamse Nederbrakel werkt ze toegewijd aan wat ze zelf 'een grote productie' noemt. Vertrekpunt is altijd de waarneming die ze verkent tot er iets uit te destilleren valt dat past bij haar 'vocabulaire' en zo een plek krijgt binnen haar eigen beeldtaal.

Door **Heidi Vandamme** Fotografie **Sigrid Tanghe**

Organisch

De onderwerpen van de Vlaamse Sigrid Tanghe (1968) zijn bijna altijd organisch: bomen, vruchtjes, takken, schedels, etc. Een ononderbroken studie naar het menselijk lichaam vormt al dertig jaar een grote constante in haar werk. Ze bestudeert haar onderwerpen in de tuin van haar ouders, maar ook in het *Louvre* en het *British Museum*, in een nabijgelegen weide met herten of in modellen die af en toe voor haar poseren. Niet alleen de onderwerpen, maar ook de vormen zijn te herleiden naar de natuur. De talloze schetsboeken die ze netjes in haar atelier bewaart, geven richting aan de volgende stap: gezichten, aders, takken, benen, handen, geweien, etc. 'Al schetsend kom ik erachter dat een distel anders is dan een takkenbos en weer anders dan adervertakkingen.'

Geschenk van het papier

Iedere aquarel kan worden gezien als een gevecht met het papier, dat telkens een ander karakter en temperament heeft. Tanghe laat me een partij van honderd op het eerste oog identieke vellen papier uit India zien. 'Het lastige van het werken met deze papiersoort is dat geen enkel vel hetzelfde is en elk blad de verf anders opzuigt. Het zorgt ervoor dat je vooraf nooit weet wat er gaat gebeuren. Tegelijkertijd is dat het mooie van werken op papier: als je het proces eenmaal doorhebt, geeft het papier je ook iets terug, noem het een geschenk van het papier.'

Conditie scheppen

Aan dit proces is jarenlange studie voorafgegaan. 'Ik heb mijn vingers echt gebroken op het aquarelleren.' Nu is ze soms amper een minuut bezig met een werk, maar daarvoor heeft ze wel duizend condities gecreëerd. Tanghe licht

toe: 'Als je de techniek eenmaal onder de knie hebt, kun je vanuit structuur iets opbouwen. Met papier, water en de juiste pigmentverhoudingen schep je als het ware de juiste condities. Maar, voor je zover bent, voor je zeker weet: dit is het, ben je een heel eind bezig.'

Avondwerker

Werken doet ze op vrijwel elk moment van de dag, thuis in haar atelier. Het liefst werkt ze 's avonds lang door. 'Pas als het atelier vol ligt, mag ik van mezelf gaan slapen.' De grote schifting gebeurt dan de volgende dag op de grote witte achterwand. Vanuit een stoel selecteert ze de werken die overeind blijven, welke afvallen en wat nog niet af is.

Voelen

Een serieus rugprobleem bracht haar drie jaar geleden bij verschillende soorten yoga: de voorgeschreven oefeningen in de 'rugschool' – een soort revalidatiecentrum

voor mensen met rugklachten – waren haar te mechanisch. Nu beoefent ze bijna dagelijks yoga, dat voor haar alles te maken heeft met loslaten en voelen. Het wervel na wervel afwikkelen van de rug, een bekkenkanteling, de gewaarwording hiervan fascineert haar mateloos. Het heeft haar doen beseffen hoe vergelijkbaar yoga is met het gevecht op papier, maar ook hoe belangrijk het is om vanuit haar armen te werken en zich bewust te zijn van haar houding wanneer ze in haar atelier aan het werk is.

Performances

Haar parcours is nauw verweven met levenspartner en beeldend kunstenaar Peter Jacquemyn. Ze geven al vijftien jaar samen performances, een ander belangrijk hoofdstuk in haar werk. Hij improviserend op de contrabas, zij achter een tekenafel die op groot scherm wordt geprojecteerd. Vaak halen ze er andere musici en dansers bij of wordt er met een eigentijdse componist samengewerkt. Het uitvergroete beeld dient als visuele laag ter ondersteuning van de muziek, een soort grafische partituur van vlekken, spatten en strepen die ter plekke ontstaan. Het levert intrigerende beelden op. 'Peter en ik hebben elkaar gevonden in ons figuratieve werk. In tegenstelling tot mijn autonome werk zijn de beelden in onze performances abstract. Het contrast met het werken in mijn eigen atelier kan niet groter zijn: hier neem ik elke beslissing autonoom; op het podium ben ik onderdeel van een creatief proces. Het heeft me onder andere doen beseffen dat dansers meer zijn dan een studieobject. Dat is ook het mooie aan het kunstenaarschap: je blijft nieuwe dingen ontdekken en jezelf ontwikkelen. Dat proces is nooit af.' ¹

Kijk ook op:
sigridtanghe.com